

L'interior de l'edifici és diàfan i molt espaiós.

Descripció formal

El Pavelló alemany s'aixeca sobre un podí de travertí, al qual s'accedeix per una petita escala de vuit graons tan-gencial al pla, que també permet l'accés a una piscina de planta rectangular situada a la part esquerra de la plataforma. Darrere d'aquest estany artificial, hi ha la zona de serveis —despatxos i laboratoris—, integrats al conjunt mitjançant un mur de travertí recorregut en part per un banc del mateix material, que s'uneix a la coberta de la construcció principal. Aquesta, totalment plana i horitzontal, s'estén en voladís respecte de l'estructura inferior de suport a l'extrem esquerre, i deixa al descobert el cantó contrari, on s'ubica un petit pati rectangular tancat. En aquest pati s'aixeca, sobre un segon estany més petit, una escultura femenina de bronze de Georg KOLLE.

La major part de la superfície mural que limita l'edifici principal és vidrada, fet que permet una bona interrelació entre interior i exterior. Aquesta entrada de llum tan generosa permet crear una sensació d'espai més gran, que l'arquitecte reforça per mitjà del reflex del mateix edifici a l'aigua de les dues piscines.

Els nous avenços tecnològics i els nous materials permeten que la coberta de l'edifici se sostingui només damunt de vuit pilars metàl·lics, i així allibera els murs de la funció habitual de càrrega. L'arquitecte aconsegueix així que les parets il·lusòries de marbres de colors i vidre transparent de l'interior creïn la percepció d'un **recinte obert i polivalent**, totalment oposat al tradicional espai compartimentat.

planta lliure

Pati amb l'escultura de Georg Kolle.

Funció, contingut i significat

Concebut per ser la seu de la representació d'Alemanya a l'Exposició Internacional celebrada a Barcelona l'any 1929, la seva funció principal era d'acollir la recepció oficial dispensada al rei Alfons XIII per les autoritats alemanyes.

La construcció va suposar un model de referència i difusió de les noves idees de l'arquitectura del moviment modern.

Acabada l'Exposició, el Pavelló es va desmuntar. Entre el 1983 i el 1986, a petició d'alguns arquitectes importants de la ciutat, es va reconstruir fidelment a l'emplaçament original.

Països Baixos

Disseny mobiliari

El mobiliari de l'interior el formen la popular Cadira Barcelona i una catifa negra i una cortina vermella que, al costat del mur central d'ònix daurat, representen la bandera alemanya.

Entorn i integració urbanística

L'obra està dins del recinte firal que es va construir amb motiu de l'Exposició Internacional a la falda de la muntanya de Montjuïc, a Barcelona. El seu emplaçament, apartat de l'eix principal de l'Exposició, va ser elegit pel mateix arquitecte, potser per evitar pel mateix car visualment la proposta historicista i eclèctica dels grans palaus oficials que es van construir per a l'Exposició.

un d'ells seu del MNAC

Model i influències

MIES VAN DER ROHE va seguir els principis de l'arquitectura funcionalista iniciada a l'escola de Chicago per Louis SULLIVAN a la darrera del segle XIX. Aquest corrent arquitectònic va tenir continuïtat a Alemanya, amb els edificis de Walter GROPIUS, i a França, amb LE CORBUSIER. L'any 1926, l'arquitecte francès va formular els cinc principis bàsics de la nova arquitectura: planta lliure, ús de pilons (columnes metàl·liques), terrasses planes, finestral continu i lliure formació de la façana, preceptes que MIES VAN DER ROHE va utilitzar en l'edifici barceloní.

Els mateixos principis arquitectònics del projecte del Pavelló de Barcelona es van aplicar amb finalitats domèstiques a la casa *Tugendhat* de Brno. El Pavelló de VAN DER ROHE ha inspirat l'obra de diverses generacions d'arquitectes contemporanis.

MODELS I INFLUÈNCIES

MIES VAN DER ROHE va seguir els principis de l'arquitectura funcionalista iniciada a l'escola de Chicago per Louis SULLIVAN a la darrera del segle XIX. Aquest corrent arquitectònic va tenir continuïtat a Alemanya, amb els edificis de Walter GROPIUS, i a França, amb LE CORBUSIER. L'any 1926, l'arquitecte francès va formular els cinc principis bàsics de la nova arquitectura: planta lliure, ús de pilons (columnes metàl·liques), terrasses planes, finestral continu i lliure formació de la façana, preceptes que MIES VAN DER ROHE va utilitzar en l'edifici barceloní.

Els mateixos principis arquitectònics del projecte del Pavelló de Barcelona es van aplicar amb finalitats domèstiques a la casa *Tugendhat* de Brno. El Pavelló de VAN DER ROHE ha inspirat l'obra de diverses generacions d'arquitectes contemporanis.

Le Corbusier: Ville Savoie (1928-1931).

Fundació Mies de Le Corbusier, 1928-1931, Pavelló alemany • 415